

[Stats- og udenrigsministeren.]

til januar, formoder jeg, skal have en markedsdebat, og det mener jeg er både rimeligt og rigtigt, når vi står over for så store problemer, som nu har i hvert fald en mulighed for at blive løst ved brede europæiske forhandlinger. Derfor skal vi ikke have markedsdebatten her, men jeg vil gerne i besvarelse af, hvad der er sagt, gøre et par korte bemærkninger. Jeg er glad for, at der synes at være bred tilslutning i dette høje ting til det ja, regeringen har givet til den britiske premierministers initiativ. Det er en stor fordel, hvis vi kan løse disse problemer på en måde, der har en meget bred tilslutning både i tinget, i befolkningen og i erhvervslivet.

Jeg vil også gerne sige klart, at det, vi nu stræber efter ved at følge Wilsons initiativ op, er en situation, hvor både England og de nordiske lande sammen kan tiltræde et udvidet fællesmarked, et udvidet fællesmarked, der forhåbentlig også vil optage de øvrige EFTA-lande, og hvor man under forhandlingerne kan finde frem til løsninger, der også kan frembyde ting af interesse for Finland, sådan at Finlands store samhandel med de vesteuropæiske lande kan have en fremtid på samme måde, som det har det nu i samhandelen med EFTA.

Hr. Aksel Larsen nævnedes, at dansk industri, når sådanne forhandlinger for alvor måtte komme i gang, måske kunne have særlige forbehold at tage. Og det tror jeg hr. Aksel Larsen har ret i. Jeg har i går holdt møde med samtlige erhverv, og her blev vi enige om, at hvis disse undersøgelser, der foregår i forhold til fællesmarkedslandene, og hvor jo også Danmark er aktiv, fører frem til virkelige forhandlinger, så bør der ske en forhandling med samtlige erhverv, selvfølgelig også med industrien, om de standpunkter, Danmark skal indtage ved de følgende forhandlinger.

Man har også nævnt jordlovgivning her. Jeg vil gerne henvise til, at der i udenrigsministeriet er ved at blive udarbejdet en rapport om alle de væsentlige problemer, Danmark vil møde ved sin eventuelle indtræden i fællesmarkedet, og at denne rapport også vil komme til at omhandle jordlovsproblemer. Vi håber, at denne rapport kan være færdig forholdsvis tidligt i det nye år.

Hr. Hilmar Baunsgaard omtalte min regeringserklæring som en miniregeringserklæring. Det er jo rigtigt nok, den var kort. Men det er jo ved at blive lidt svært efterhånden, snart er den for lang, og snart er den for kort. Jeg vil faktisk holde for, at min erklæring havde nøjagtig sin rette længde, og den svarer jo også i længde til, hvad man ved tidligere tilsvarende lejligheder — jeg ved, at de vel ikke helt havde samme karakter — har anvendt, men selvfølgelig kan man godt kalde det en miniregeringserklæring. Det skulle det altså være.

Hr. Hilmar Baunsgaard var utilfreds med, hvad jeg havde sagt om prisundersøgelse og skærpelse af prisloven. Og det vil jeg gerne knytte et par bemærkninger til. Der er gennem lang tid sket en forskydning i forholdet mellem producentpriser og forbrugerpriser for fødevarer. Landbrugsrådet og De samvirkende danske Landboforeninger har offentliggjort en undersøgelse, som viser, at detailpriserne for danske landbrugsvarer fra perioden 1950-54 til 1965 er steget med 65 pct. Denne stigning er sammensat af en stigning i producentprisen på 33 pct. og en stigning i forarbejdnings- og fordelingsomkostninger på 110 pct. Denne udvikling er altså yderligere blevet aktualiseret gennem det, der i de senere måneder er konstateret på kød- og flæskemarkedet. Det, vi overvejer i regeringen, er, om det er muligt at udnytte loven om indseende med priser mere effektivt, samt hvilke muligheder der er for at styrke denne lovgivning. Herom er der altså en undersøgelse i gang i monopoltilsynet, der snart vil være færdig, og denne undersøgelse vil vi afvente. Og jeg skal da gerne medgive hr. Hilmar Baunsgaard, at selvfølgelig må undersøgelsens resultat være bestemmende for, om man skal og kan skærpe loven om indseende med priser. Det skal ikke være sådan, at vi på forhånd har bestemt os til at skærpe denne lov, uanset hvad disse undersøgelser medfører. Jeg takker min tidligere handelsminister for belæringen i denne henseende.

I øvrigt vil jeg gerne sige om forholdet til det radikale venstre, at regeringen fortsat betragter sin gamle partner, det radikale venstre, som en saglig forhandlingspartner. Jeg ved godt, at det radikale venstre vil stå frit over for regeringens forslag, men det skal være lige så sikkert, at vi vil komme med